

[Indenrigsministeren.]

er udgaaet af et Mindretal, gøre end at søge at forhandle sig til Rette med alle Partier, og jeg kan ikke noksom opfordre Regeringen til at gøre dette ogsaa i den kommende Tid!

Om Enkeltheder er der jo i øvrigt kun fremført ganske enkelte Bemærkninger, som jeg ikke tror, der er nogen Anledning til at komme ind paa. Heller ikke skal jeg beskæftige mig med den Regn, det Fyrværkeri af Spydigheder, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller opsendte, formodentlig for at camouflere sit Tilbagetog bort fra det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som han var kommet saa nær i sine Udtalelser i Gaar. Jeg skal ikke beskæftige mig hermed, heller ikke med en Bemærkning af mere nærgaaende, personlig Art, synes det mig, end der var nogen Anledning for det ærede Medlem til at fremsætte. Jeg skal lade dette ligge, og det faar saa tjene det ærede Medlem til den Ære, han kan faa ud deraf.

Jeg skal derfor indskrænke mig til endnu en Gang at anmode om, at man nu vil optage en Realitetsforhandling paa det foreliggende Grundlag, idet jeg dog ønsker at sige som Afslutning paa mine Bemærkninger, at jeg ikke mener, at det Udvalg, som maatte blive nedsat til Behandling af det her foreliggende Valglovsforslag, dermed bemyndiges til at tage op en almindelig Forhandling om alle de forfatningsmæssige Problemer, som her har været rejst, og til at føre en Forhandling, ud af hvilken en Fremføren af disse Problemer i Offentligheden kan tænkes at fremgaa. Dette er en Opgave, som ikke er dette Udvalg betroet. Hvis dette skulde ske, hvis en almindelig Forhandling i et officielt dertil tilvejebragt Organ skulde finde Sted, maatte der forud derfor gaa en Forhandling her paa Rigsdagen, saaledes at dette høje Ting var klar over, hvad det var, det gjorde, naar det skabte et saadant Organ, og hvad det var for Opgaver, det paalagde dette Organ at beskæftige sig med. Derfor haaber jeg, at vi i Løbet af denne Rigsdagssamling skal naa til Ende med Problemet, som her foreligger, saaledes at vi enten faar en ny Valglov bygget paa det Grundlag, hvorpaa det foreliggende Lovforslag hviler, eller dog i det mindste saadanne Ændringer i den gældende Valglov, at de værste Uhyrligheder, som det indeholder, kan blive fjernet. Dette sidste vil jeg naturligvis betragte som et meget mindre værdifuldt Resultat end det første; men kan det første ikke naas, er det sidste dog værd at tage.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Jeg skal ikke strides med den ærede konservative Ordfører om Ordet „Forfatningskamp“. Jeg vil blot gøre den Bemærkning, at som Resumé af Forhandlingerne i Gaar noterer f. Eks. „Social-Demokraten“:

„Socialdemokratiet kræver Landstingets Afskaffelse.“

Jeg har den Opfattelse, at et saadant Krav vanskeligt kan forhandles, uden at det er paa Vejen mod Forfatningskamp. Endvidere vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det Lovforslag, vi behandler her, rejser ingen Forfatningskamp, og jeg sagde udtrykkelig, at hvis Erfaringerne som Følge af dette Lovforslags Gennemførelse var saa tilfredsstillende, at det kunde føre videre, saa maatte det være, fordi et saadant Forslag vandt andres Tilslutning end vor.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Om den højtærede Indenrigsminister kan man ikke sige, at han er vanskelig at diskutere med; man kan snarere sige om ham, at han er ejendommeligt at diskutere med. Naar det passer den højtærede Indenrigsminister, konstruerer han det begribeligvis ikke ved direkte at sige, at man har sagt noget andet, men gennem mange Sætninger konstruerer han det saaledes, som om, ens Stilling i det ene Tilfælde har været en anden, end den er i et andet Tilfælde. F. Eks. for mit Vedkommende: I den Diskussion, der har været ført, siger den højtærede Indenrigsminister, at der var en Forskel paa den Stilling, jeg indtog i Gaar, og den Stilling, jeg indtog i Dag, men naar den højtærede Indenrigsminister vil se Fortrykket igennem, vil han se, at der overhovedet ikke er Forskel paa, hvad jeg sagde i Gaar, og hvad jeg sagde i Dag angaaende Landstingets Stilling, angaaende hele Spørgsmaalet om en Forfatningsændring. Og den højtærede Indenrigsminister, som henimod Slutningen af sin Tale viste, at han havde taget noget Lære af den Debat, der havde fundet Sted — han havde dog ikke hele Tiden gjort det —, belærte mig og andre om, at vi havde anvendt en Tone overfor ham, som vi ikke burde anvende, men det var derimod